

prima instanță - (Judecătoria Centru, mun. Chișinău) A. Andronic
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Mihai Moroșanu, Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihai Moroșanu împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Serviciului tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la apărarea dreptului de acces la informație, obligarea furnizării informație și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, admis apelul declarat de Mihai Moroșanu și modificată hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 30 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2015 Mihai Moroșanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat recunoașterea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea pârâților de a furniza informația, sub formă de copii cu aplicarea ștampilei de conformitate, a hotărârilor organelor de stat cu privire la deportările în masă a victimelor regimului comunist din anii 1941, 1945 și 1951 și data acestor deportări ale familiilor cu copii al căror tată era deja în închisorile sovietice și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Mihai Moroșanu a indicat că la 17 februarie 2015 a depus la Serviciul tehnologii informaționale al

Ministerului Afacerilor Interne o cerere prin care a solicitat eliberarea copiilor confirmate de pe hotărârile organelor de stat cu privire la deportările în masă a victimelor regimului comunist din anii 1941, 1945 și 1951 și data deportărilor pe viață a familiilor cu copii al căror tată-întreținător, era deja în închisorile sovietice.

Menționează că această cerere se referea la informația care se afla la moment în cadrul Ministerului Afacerilor Interne (secția tehnologii informaționale).

Sușține că la 16 martie 2015 a primit răspunsul nr. 8/6-5-M-108/15 prin care i s-a comunicat că informația solicitată nu poate fi furnizată în temeiul art. 5 alin. (1) Legea privind protecția datelor cu caracter personal și că urmează să primească acordul persoanelor a căror date se solicită.

Consideră că refuzul primit este ilegal și neîntemeiat deoarece informațiile solicitate se referă la acțiunile organelor de forță ale fostei URSS, care au violat grav drepturile omului.

Întru acest context, invocă reclamantul că, potrivit art. 51 Legea nr. 1225 din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, Ministerul Afacerilor Interne, la cerere sau din oficiu, examinează cauza de reabilitare, stabilește faptul deportării, expulzării, exproprierii, trimerii la muncă silnică în condiții de limitare a libertății ori altor forme de limitare a drepturilor și libertăților persoanelor în baza deciziilor organelor administrative, formulează o concluzie privind reabilitarea și eliberează certificatul respectiv. Prin urmare, Ministerul Afacerilor Interne prin intermediul serviciului său dispune de informațiile care au fost solicitate.

Afirmă că refuzul precum că informațiile solicitate conțin date cu caracter personal, nu poate fi luat în considerație și este neîntemeiat deoarece în cererea prealabilă nu s-a solicitat lista care ar conține date cu caracter personal al persoanelor supuse represiunilor politice, dar a fost solicitată copia hotărârilor de deportare.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată a lui Mihai Moroșanu împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne.

S-a obligarea Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne să furnizeze informația fără caracter personal cu privire la hotărârile organelor de stat cu privire la deportările în masă a victimelor regimului comunist din anii 1941, 1949 și 1951, data deportării familiilor cu copii al căror tată era deja în închisoare.

S-a încasat solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Mihai Moroșanu cheltuielile de judecată cu titlu de asistență gratuită în sumă de 500 lei, în restul sumei solicitate s-a respins acțiunea.

La 14 ianuarie 2016 Ministerul Afacerilor Interne a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

La 21 ianuarie 2016, Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30

decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

La 29 ianuarie 2016 Mihai Moroșanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, în partea încasării cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri prin care pretenția privind încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său a cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 lei să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 s-au respins apelurile declarate de Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne.

S-a admis apelul declarat de Mihai Moroșanu.

S-a modificat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Mihai Moroșanu cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1 500 lei.

În rest, hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 s-a menținut.

La 23 iunie 2016, Mihai Moroșanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, modificarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 și încasarea în mod solidar de la Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul său a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, nefondată și emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de apel nu a aplicat prevederile legale care urmau a fi aplicate, și anume art. 63 alin. (2) și alin. (4) Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 și neîntemeiat a micșorat cuantumul cheltuielilor suportate de apelant cu titlu de asistență juridică, de la 3 000 lei la 1 500 lei.

Astfel, consideră că instanța de apel a apreciat probele în mod arbitrar, le-a admis dar nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată în mod corespunzător, pentru a satisface pretențiile legale, necesare, reale și rezonabile.

La 27 iunie 2016, Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este emisă cu încălcarea prevederilor legale.

Invocă că instanțele inferioare de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume, art. 5 Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au examinat acțiunea cu încălcarea competenței jurisdicționale, fiind examinată în ordinea contenciosului administrativ, pe când urma a fi examinată în ordine generală, conform prevederilor Titlului II, Capitolul XII Codul de procedură civilă.

La 08 iulie 2016 Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Mihai Moroșanu împotriva Ministerului Afacerilor Interne să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu soluția instanțelor investite cu judecarea fondului.

Sușține că instanța de apel a nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Menționează că de către intimat nu a fost respectată procedura prealabilă prevăzută de art. 12 alin. (1) Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, iar instanța urma să scoată de pe rol cererea față de Ministerul Afacerilor Interne, în conformitate cu art. 267 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă.

Astfel, consideră că instanța de apel greșit a constatat precum că respectarea procedurii prealabile nu este necesară. Potrivit art. 12 alin. (1) Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, informațiile oficiale vor fi puse la dispoziția solicitanților în baza unei cereri scrise sau verbale. Or, intimatul nu a înaintat către Ministerul Afacerilor interne nici o cerere privind eliberarea informației referitoare la hotărârile Guvernului RSSM cu privire la deportările în masă a victimelor regimului comunist din anii 1941, 1949 și 1951, iar cererea privind eliberarea informației cu privire la data deportărilor familiilor cu copii al căror tată era deja în închisorile sovietice, a fost adresată ministerului deja după înaintarea cererii de chemare în judecată.

Mai mult, prin cererea de chemare în judecată reclamantul-intimat a contestat răspunsul nr. 8/6-5-M-108/15 din 16 martie 2015 eliberat de Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne și nu de Ministerul Afacerilor Interne, care sunt două persoane juridice distincte.

La 29 iulie 2016 Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului depus de Mihai Moroșanu.

Prin referința din 04 august 2016, Mihai Moroșanu a solicitat admiterea cererii sale de recurs și respingerea cererilor de recurs declarate de Ministerul Afacerilor Interne și de Serviciul tehnologii informaționale.

Prin referința din 18 august 2016 Ministerul Afacerilor Interne a solicitat declararea recursului depus de către Mihai Moroșanu inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău (f.d. 176) decizia instanței de apel din 07 aprilie 2016 a fost expediată în adresa participanților la proces la 28 aprilie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare a deciziei de către recurenții Mihai Moroșanu și Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit scrisorii cu nr. de intrare 1648, anexată la materialele dosarului, Ministerul Afacerilor Interne a recepționat decizia instanței de apel la 10 mai 2016 (f.d. 196).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 în termenul legal.

Analizând modul în care recurenții și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursurilor prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenților privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererile de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurenților poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Mihai Moroșanu, Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne și Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Mihai Moroșanu, Serviciul tehnologii informaționale al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari